

[Finansministeren.]

som i medfør af statsskatteloven kan ikendes skatteydere, som har gjort sig skyldig i svig eller grov uagtsomhed, forældes ikke, og der kan derfor i sådanne tilfælde rejses straffesag mod skatteyderen, selvom efterbetalingskravet måtte være forældet.

Efterbetalingsagerne ordnes så at sige altid gennem en forligsmæssig afgørelse; det gælder både med hensyn til efterbetalingen og bøden. Det ville derfor være lidet heldigt, såfremt skattemyndighederne for at sikre sig mod forældelse skulle se sig nødsaget til i et ikke ubetydeligt antal tilfælde at anlægge sag ved domstolene. Det ville være besværligt og bekosteligt. Det ville betyde forøget arbejde for domstolene, og det ville i almindelighed være lidet stemmende med skatteydernes ønsker. På den anden side ville det være ganske urimeligt, om en del skatteydere ved at gøre forældelsesindsigelse gældende skulle profitere af den tilfældige omstændighed, at deres sag var kommet i den sidste ende, og at skattemyndighederne ikke havde været i stand til rettidigt at opføre kravet imod dem.

Af de foran anførte grunde har man foreslået den 5-årige forældelsesfrist forlænget i 2 år.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Bording): Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om hvede af høst 1950 m. v. I disse år, hvor så mange af krigstidens restriktioner: produktionsordninger, rationeringer o. lign., enten helt ophæves eller indskrænkes, er kornlovene også under afvikling.

Alle de vedtagne kornlove siden krigens begyndelse skyldes den tyske besættelses følger, afspærringen og varemanglen, og for at sikre den danske befolkning det daglige brød blev det nødvendigt at gennemføre kornlove, der forbød opfordring af rug og hvede og påbød afleveringspligt bl. a. for disse kornsorter, da indførslen af brødkorn under krigen var udelukket og man før krigen havde indført over halvdelen af vort forbrug af brødkorn.

Det var endvidere nødvendigt for at opretholde interessen for dyrkning af rug og hvede, at landbruget fik en betaling, der forhindrede, at brødkornsarealerne gik tilbage.

Kornloven for høståret 1949—50 betød en væsentlig formindskelse af disse løves

indgreb, idet rugen gik ud, og man beholdt kun hveden i loven.

Når det var muligt at lade rugen gå ud i fjor, skyldtes det, at vor egen rughøst var dobbelt så stor som rugbrødsforbruget, og at der i udlandet kunne købes rug til rimelige priser i blød valuta.

For hveden var forholdene helt anderledes. For det første kunne hvedemelsforbruget, der kræver ca. 300 000 t hvede, ikke dækkes af vor egen høst; der ville mangle mindst 50 000 t. Hertil kom, at den nødvendige hvedeimport kun var mulig mod dollars, som der er så stor knaphed på.

Det var derfor nødvendigt både af forsyningsmæssige og af valutamæssige grunde, at den danske hvede udelukkende blev anvendt til menneskeføde.

Loven for høståret 1949—50 havde derfor til hovedformål at sikre den danske befolkning den danske hvedehøst til menneskeføde og at animere landmændenes interesse for dyrkning af hvede.

Disse formål sikredes ved opfordringsforbud og afleveringspligt for hvede, og for det kvantum hvede, der afleveredes, fik landmændene ret til at få udleveret et tilsvarende kvantum majs eller dansk byg + 4 kr. pr. 100 kg som opmuntringspræmie for dyrkning af hvede.

Loven kan siges at have opfyldt sit formål, således at befolkningens forsyning med hvedemel er gennemført, og at de besåede hvedearealer i år omtrent er af samme størrelse som i fjor.

Da hvedesituationen ikke har ændret sig i år, er det efter ministeriets opfattelse absolut nødvendigt at gennemføre en hvedelov med de samme formål som i fjor: at sikre den danske befolkning den danske hvedehøst til menneskeføde og opretholde, helst udvide hvedearealerne her i landet.

Ordningen med ombytningskorn, som har virket i år, kan ikke anvendes til næste år, da vor tildeling af marshalldollars til indkøb af majs ikke kan dække det kvantum, der efter reglerne i loven for 1949—50 vil kunne kræves udleveret af landmændene som ombytningskorn.

Det er nødvendigt i år at gå over til en ændret betalingsmåde.

Man bibeholder i realiteten den danske bygpris som grundlag for hvedepriisen, men da man ikke med sikkerhed kan garantere importeret ombytningskorn i fuldt omfang, går man over til at betale hveden med Københavns notering for byg med 112 pund hollandsk vægt + 5 kr., der dels skal dække omkostninger og ulejlighed ved leveringen